DE FLOW VAN EEN ARCHITECTENINSTITUUT

ROBERTO MEYER

tekst Jan Bakker *fotografie* Juliette Polak

De screensaver op Roberto Meyers computer herinnert hem dagelijks aan zijn grote succes. Het ING House luidde ooit de internationale doorbraak in van de architect. Ondertussen wint zijn MVSA Architects ruim vijftien jaar later de ene na de andere prestigieuze tender. Een nieuwe screensaver lijkt een kwestie van tijd.

De jaren krijgen geen vat op een Latijns-Amsterdamse architect. De biologische klok tikt naar de zestig, maar over de herfst van een carrière spreken, correspondeert niet met de fase waarin Roberto Meyer zich als architect ontwikkelt. Oké, uitgaan op een doordeweekse avond heeft plaatsgemaakt voor vroeg naar bed, Netflix aan en na vijf minuten in slaap vallen. “Ik doe ontzettend lang over een serie.”

Roberto’s drive, talent en flamboyante persoonlijkheid maakten hem tot de man die hij nu is: een begenadigd architect die de absolute top bestijgt. Aan hem wordt zelfs door de politiek gevraagd wordt naar zijn ruimtelijke visie. “Het valt allemaal onze kant op. Zonder arrogant te willen zijn: we winnen op dit moment echt veel.”

Roberto Meyer is een mix van Zuid-Amerikaans temperament en Amsterdamse branie. Ingetogen, mijmerend of hard lachend en zichtbaar aanwezig. Een pen steevast in zijn hand. Tijdens een gesprek als houvast, of als hij aan het werk is om aanpassingen te kunnen maken op zijn iPad. “Ja, ik had het ook nooit kunnen denken, maar ik word steeds digitaler. Skype for business komt bijna dagelijks voor. LinkedIn is voor mij een belangrijke informatiebron.”

Met zijn vriendelijke karakter is hij een geliefd mens. Bij zijn moeder van 94. Bij zijn dochter en zoon. En bovenal binnen zijn bureau MVSA. “Ik ben enig kind, maar dit kantoor is als familie. Een hele grote familie.”

Hij lacht. Pakje sigaretten op tafel. Zwarte Barry Hay bril op de neus. Dan weer af. En als de zon het kantoor in schijnt snel weer op. Het espressoapparaatje pal achter hem draait overuren. Een stiekem sigaretje. Het jongetje dat van binnen zit, laat zich af en toe zien.

Het succes komt niet vanzelf, het blijft keihard werken. Na de piek van het ING House en de grote projecten die daarop volgden, was in 2013 de scheiding van zijn zakelijke partner Jeroen van Schooten. Roberto nam het bureau over en de naam werd verkort tot MVSA Architects.

DE ZON SCHIJNT VOOR JE, MAAR HEB JE JE OOIT ZORGEN GEMAAKT?_ “Nee, niet echt. Ik genoot in 2013 en 2014 eerst van de vrijheid, om samen met het team waar ik van houd aan de slag te gaan. Het staartje van de kredietcrisis overleefden we zonder moeite. En direct daarna lasten we speciale maandagmorgen-meetings in, waarin we zelfs opdrachten moesten afwegen tegen elkaar. We kregen het steeds drukker en het bureau werd steeds groter.”

WAT BETEKENT DAT?_ “We doen niet mee aan de middelmaat. We willen een maatschappelijke bijdrage leveren die over honderd jaar nog gezien wordt. Daarom moeten we zorgvuldig selecteren welke projecten we wel en welke we niet willen doen. Het gevolg daarvan is dat we soms mensen moeten teleurstellen. Maar nooit mijn vaste opdrachtgevers. Mensen die mij gesteund hebben vanaf het eerste uur, die laat ik nooit vallen. Voor hen maak ik tijd, al is het midden in de nacht.”

JE WILDE EEN PAAR JAAR GELEDEN ALLEEN VERDER EN NU HEB JE TOCH EEN DRIEKOPPIGE DIRECTIE, MET WOUTER THIJSSEN EN CHARLOTTE GRIFFIOEN?_ “Ik ben ervoor gaan zitten en stelde mezelf de vraag: ‘Wat wil ik nou echt in de komende tien jaar en op langere termijn?’ Toen ben ik tot de conclusie gekomen dat MVSA mijn leven is en dat ik zo trots ben op de kwaliteit die we leveren en op het talent dat we in huis hebben. We zijn eigenlijk een instituut. We hebben zo’n ongelooflijk goed team en krijgen elke week sollicitaties uit de hele wereld van mensen die bij ons willen werken en leren. Dat is denk ik ons grootste succes van dit moment. We hebben zoveel uitstekende senior architecten, ik besloot daarom om twee van hen in de directie te zetten. Wouter en Charlotte zijn net als ik MVSA en MVSA is veel groter dan het ego van Roberto Meyer.”

SPEELT LEEFTIJD ÜBERHAUPT EEN ROL?_ “Ik ga vroeger naar bed, minder naar de stad, zo kan ik het niveau halen dat ik van mijzelf verwacht. Het voordeel van ouder worden is dat ik makkelijker ben gaan schetsen. Ik weet bij een moeilijke opdracht dat het goed komt, ook al is de oplossing nog niet voorhanden. Dat gevoel is heerlijk.”

ROUTINE?_ “Nee, zeker niet. Ik heb een hekel aan dat woord. De naam MVSA, of de naam Roberto Meyer is niets waard als routine een rol gaat spelen. We zijn niet het jongste kantoor. We vieren het ene na het andere twintigjarig jubileum van intussen oudere collega’s met wie ik meer dan honderd gebouwen heb gemaakt. Maar we swingen meer dan ooit, met ook een hele lichting jonge mensen in dienst. Alsof het allemaal in elkaar past op dit moment. Ervaring met een honger naar succes.”

DE FAMILIAIRE BAND?_ “Familie in de zin van onze cultuur bij MVSA. Het heeft heel veel met respect te maken. Respect voor de opdrachtgever, respect voor elkaar. Ruimte laten aan de talenten bij MVSA. Het is een tic van me dat ik alles wil zien, voordat het de deur uitgaat, maar in feite is het helemaal niet nodig.”

WAT IS JOUW ROL DAN IN HET GEHEEL?_ “Natuurlijk schets ik zelf en maak ik belangrijke keuzes. Ik overzie alle projecten met een helicopterview en ben ook een soort mentor. Goh, wat klinkt dat oud zeg! In ieder geval allesbehalve een tiran, zoals je wel eens ziet bij mensen die het naar de bol stijgt. The devil wears Prada.” Weer die lach. “Haha, als ik over de vloer zou gaan lopen schreeuwen dan zou iedereen vooral verbaasd zijn, denk ik, en daarna vragen of het allemaal wel goed met me gaat? Zo werken wij gewoon niet.”

HOE ZOU JE DE HUIDIGE PERIODE WILLEN TYPEREN?_ “Weet je wat het woord Flow betekent? Flow is de mentale toestand waarin je volledig bent ondergedompeld in een gevoel van energieke focus, volledige betrokkenheid

‘Flow is de mentale toestand waarin je volledig bent ondergedompeld in een gevoel van energieke focus. Wij verkeren op dit moment in een onvoorstelbare flow’

‘Het voordeel van ouder worden is dat ik makkelijker ben gaan schetsen. Ik weet bij een moeilijke opdracht dat het goed komt’

bij en plezier in het proces van de activiteit, waarmee je bezig bent. Of, zoals de ‘father of flow’, schrijver en professor in de psychologie Mihaly Csikszentmihalyi het uitdrukt: ‘“The best moments in our lives are not the passive, receptive, relaxing times… The best moments usually occur if a person’s body or mind is stretched to its limits in a voluntary effort to accomplish something difficult and worthwhile.”’ Wij verkeren op dit moment in een onvoorstelbare flow.”

WAT GAAT ER IN 2018 EN 2019 ZOAL VERSCHIJNEN VAN MVSA DANKZIJ DIE FLOW?_ Roberto Meyer gaat er eens goed voor zitten. “Flow is niet alleen een mentale toestand. Flow staat ook voor ons gebouw dat gerealiseerd gaat worden in de Amsterdamse Houthavens, een gebouw dat aan alle eisen voldoet om in die state of mind te komen, helemaal ontworpen volgens de WELL Building Standard. Als je een half uur wilt sporten, dan kan dat. Wil je naar de sauna of even slapen dan zijn daar ook ruimtes voor. Alles staat in het teken van de mens en zijn flow. In een deel van dit gebouw zullen we als bureau zelf gaan zitten. Ja, daar heb ik ontzettend veel zin in. Naast het nieuwe Europese hoofdkantoor voor PVH Europe, dat gebruikt wordt door Calvin Klein en Tommy Hilfiger, komen twee nieuwe gebouwen. Ze vormen samen de PVH Campus in de Houthavens aan het IJ. Met een gevel die zo mooi plooit zoals het water doet.

Een ander project waar ik trots op ben is Kavel O Crossroads, in Sloterdijk, waar twee torens duurzaam en betaalbaar wonen combineren. Een ervan is de hoogste modulaire toren van Europa. Helemaal prefab 3.0 en je ziet er niets van.”

Hij steekt nog een sigaret op en vervolgt zijn verhaal. “Kavel O is een droom van mij die uitkomt. Compacte woonruimte fascineert mij. In een tijd van woning schaarste waarin het leven is veranderd, zijn mensen bereid om te kiezen voor minder vierkante meters woonoppervlak, omdat ze daarvoor ontelbare gemeenschappelijke meters terugkrijgen, met allerlei faciliteiten, binnen én buiten. Modulaire opties sluiten naadloos aan op dergelijke grootstedelijke veranderingen.

Hij staat op en opent een flesje Spa Blauw. Slokje water. Gaat weer zitten. “Wat dacht je van Wonderwoods in Utrecht op een steenworp afstand van het Centraal Station? Dat doen we samen met de Italiaanse architect Stefani Boeri. Hij heeft “bosco verticale” (verticaal bos – red.) gemaakt, een concept dat hij in meerdere landen uitwerkt. In Wonderwoods ontwerpen we ieder een toren. De toren van Boeri heeft aan de buitenkant al dat groen, het verticale bos. De MVSA-toren is van glas en het groen is vooral binnen, in de binnentuinen. Het groen heeft verschillende functies: klimaat, afwatering en natuurlijk het tegengaan van CO2-uitstoot.”

Roberto lacht: “Het klinkt bijna arrogant, maar ik kan nog wel even doorgaan met het noemen van bijzondere projecten, die nu spelen. Holland Casino Venlo, een paradepaardje van duurzaamheid in de vorm van een bloem. We hebben hiervoor studies gedaan in Las Vegas en in Macau”, gaat hij verder. “Last but not least: noem ik Mall of the Netherlands, een on-Hollands winkelcentrum, qua formaat en qua allure, dat de Nederlandse winkelbeleving voorgoed zal veranderen.”

HET EUROPEES MEDICIJN AGENTSCHAP (EMA) LIJKT EEN VREEMDE EEND IN JE PORTFOLIO, WAAROM HEB JE DEZE OPDRACHT AANGENOMEN?
“Dit is inderdaad een ontwerp van een andere architect, Fokke van Dijk van het Rijksvastgoedbedrijf. Een exceptioneel geval. Nederland heeft de tender gewonnen en daarmee is het project in mijn ogen een kwestie van landsbelang geworden. Een stuk eergevoel komt dan bij mij boven drijven. Het Rijksvastgoedbedrijf heeft de opdracht aan DuraVermeer gegund en nu zijn wij erbij gevraagd om gezamenlijk het plan een stap verder te helpen, onder extreme omstandigheden. Waar we normaliter met elkaar een jaar de tijd hebben, moet alles nu in drie maanden tijd rond komen. En het moet goed he. Je kunt niet zeggen ‘Ja, het moest snel, dus dit is wat we ervan hebben gemaakt’. Volgend jaar is iedereen de omstandigheden vergeten en moet het de komende 100 jaar een Amsterdams pareltje zijn.”

WAT KUN JE ZEGGEN OVER DE TIJD WAARIN WE LEVEN?_
“Over deze periode zullen mensen nog decennialang praten. De tijd van blockchain. De tijd waarin mijn dochter op haar 21e geen aanstalten maakt om haar rijbewijs te halen, omdat het leven in de stad zo ingrijpend verandert en mobiliteit geen issue is voor jonge mensen met een fiets.”

JE STRAALT._ “Ik ben gelukkig met hoe de dingen nu gaan. Ik werk hard en probeer ruimte in mijn agenda te houden voor vrije tijd. Drie jaar geleden ben ik weer gaan golfen. Dat deed ik als

jongetje veel. Ik voel me er goed bij. Tien kilometer lopen op de golfbaan doe ik graag, maar zeg je me ‘kom, we wandelen naar Weesp’, dan zeg ik ‘je bent gek’. Ik reis ervoor naar Spanje, Turkije, Schotland, Amerika. Dan stappen we vrijdag in een vliegtuig met vrienden en gaan we heerlijk spelen. Handicap tien heb ik nu. Golf is voor mij overigens wel ietsjes meer dan ontspanning… Elke woensdagochtend krijg ik les.”

WAAR KIJK JE REIKHALZEND NAAR UIT._ “Ons eigen MVSA-verhuisproject naar Flow. Na veertien jaar vertrekken we uit de Amsterdamse Pilotenstraat. Het is tijd voor iets nieuws. Flow is met al zijn state-of-the-art faciliteiten een cadeau voor ons allemaal, maar ook een slimme investering die inspeelt op productiviteit en het geluk van onze werknemers. We hebben er inmiddels zeventig. Ik wil dat iedereen happy is en zijn of haar talenten kan laten zien. Dat is goed voor MVSA en ook voor de maatschappelijke signatuur die wij aan Nederland geven.”

www.mvsa-architects.com

> ‘Het is de tijd van blockchain, de tijd waarin mijn dochter op haar 21e geen aanstalten maakt om haar rijbewijs te halen’